ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

25 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4458

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ἀπὸ τὴν ταπεινὴν φάτνην τῆς Βηθλεέμ, ποῦ τὴν ἐφώτιζε τὸ ἄστρον καὶ τὴν ἐπροσκυνοῦσαν οἱ ἄγγελοι, οἱ μάγοι καὶ οἱ ποιμένες, προῆλθεν ὁ ὑψηλότερος καὶ εὐγενέστερος κανὼν ζωῆς, ποῦ ἐδόθη ποτὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον: Ὁ κανὼν τῆς ἀγάπης. Αὐτὴ ἀπετέλεσε τὸ κήρυγμα καὶ τὴν δικαίωσιν Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος μὲ ἔργον τριῶν περίπου ἐτῶν ἀπέθεσε τὴν σφραγῖδα Του εἰς τὴν αἰωνιότητα. Γλυκύς, πρᾶος, γεμᾶτος ὑπερκόσμιον τρυφερότητα καὶ συγχρόνως ἐγκόσμιον κατανόησιν, ἄστομφος ἐν τῇ σοφίᾳ του καὶ συγχρόνως σοφὸς ἐν τῇ πράξει, ἐπορεύθη καὶ ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀνόδου μὲ τὸ ἴδιον μήνυμα, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὸ λίκνον του ἐκείνην τὴν νύκτα τοῦ θάμβους.

Τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνην ἐδίδαξε καὶ τὴν λύτρωσιν διὰ τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἡμερότητος. Καὶ τὸ μήνυμά του, ποῦ δὲν εἶναι μεταφυσικόν, ἀλλὰ εἶναι ἐπιτεύξιμον, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἄμεσον ἐπικαιρότητα, νὰ ἠχῇ μὲ δραματικὸν τόνον καὶ νὰ εἶναι ἀσίγαστος λαχτάρα τοῦ ἀνθρώπου. Μέσα εἰς τὴν φαντασμαγορίαν τῶν ἐλιγγιωδῶν πραγματοποιήσεων κατορθώνει ἴσως ὁ ἄνθρωπος νὰ πλησιάσῃ τὰ μυστικὰ τοῦ σύμπαντος. Αἰφνιδίως ὅμως διαπιστώνει, ὅτι δὲν ἔχει κατασταθῆ σοφώτερος. Ἀκριβῶς δὲ ἐδῶ ἔγκειται ἡ φοβερὰ δοκιμὴ τοῦ πεπρωμένου του. Ἐρευνᾷ καὶ δὲν φθάνει. Πιστεύει καὶ δὲν τελειοῦται.

Ἐν τούτοις, ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ ἄγχους δὲν εἶναι ἐπαγγελία χιμαιρική. Ἀντιθέτως, προβάλλεται ἀπὸ τὴν οὐσίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ πειστικὴν διαύγειαν καὶ ἀποδεικτικὴν δύναμιν. Διότι ὁ Χριστιανισμὸς ὡς θρησκεία, ὡς ἐπιδίωσις καὶ διάρκεια, δὲν εἶναι παρὰ ἐπιβεβαίωσις τῆς αἰσιοδοξίας. Δὲν ἐφαίνετο τάχα, ὅτι ὅλα εἶχαν τελειώσῃ εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ὅτι ὅλα εἶχαν θρυμματισθῆ κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρόν; Δὲν ἐφαίνετο, ὅτι αἱ ἰδέαι, οἱ λόγοι, τὸ θαῦμα εἶχαν καταποντισθῆ εἰς τὸν ζόφον τῆς τρομακτικῆς ὥρας; Ὅμως, ἡ Ἀνάστασις ἐπιστοποίησεν, ὅτι οὐδὲν εἶχεν ἀπολεσθῆ. Καὶ ἡ ἐπικὴ πορεία τοῦ Κυρίου συνεχίζεται ἔκτοτε... Διατί; Διότι ἔμβλημα ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς καλωσύνης, ἡ ἐπαγγελία τῆς εἰρήνης, ἡ πάλη διὰ τὴν κατανίκησιν τοῦ πάθους, ποῦ δεσμεύει, φθείρει καὶ ἐξουθενώνει. Τοῦ πάθους τὸ κράτος ἦλθε νὰ καταλύσῃ ὁ Χριστός. Καὶ εἰς τὴν θέσιν του νὰ ἀνεβάσῃ τὸ καθεστὼς τῆς ψυχῆς. Δι' αὐτὸ καὶ διεμόρφωσε τὴν ἀνθρωπίνην μοῖραν. Τὸ δράμα τώρα εἶναι, ὅτι ἡ κακία καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς κρατοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐθεσμοθετήθη. Μένουν ἔξω μολονότι κατὰ βάθος τὸ ποθοῦν ὅσον τίποτε ἄλλο. Τὸ ποθοῦν, ὅπως σήμερον, ποῦ θὰ κύψουν εἰς τὸ μέγα ὁριμητήριον τῆς Βηθλεέμ, διὰ νὰ διακρίνουν μέσα εἰς τὴν βιβλικὴν σκηνήν, μέσα εἰς τὴν ἀνυπέρβλητον ποίησιν τῆς ἀπείρου γραφικότητος, τὴν ἐλπίδα καὶ νὰ ἀναζητήσουν τὸν κώδικα τῆς ἐπαληθεύσεώς της: Τὸν κώδικα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

ΜΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ ΝΕΚΡΟΙ ΑΠΟ ΕΚΡΗΞΙΝ ΑΕΡΙΩΝ ΕΙΣ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

ΤΟΚΙΟ, 23. ('Ιδ. ὑπ.). Ἡ ἀστυνομία ἐπεβεβαίωσεν ὅτι τέσσαρα ἄτομα εὗρον τὸν θάνατον καὶ δεκαεπτὰ ἐτραυματίσθησαν ἀπὸ ἐκρήξεις ἀερίων —10 τὸν ἀριθμὸν— αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τὴν κατάρρευσιν στοᾶς εἴς τι ἀνθρακωρυχεῖον τῆς βορείου Κίου—Σίου. Ἄλλοι δεκαοκτὼ ἐργάται παραμένουν ἐγκλωβισμένοι ἐντὸς τῆς στοᾶς καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐλπίδες διασώσεώς των. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ ἄνδρες, ποὺ ἔσπευσαν νὰ παράσχουν βοήθειαν εἰς τοὺς κινδυνεύοντας συναδέλφους των.

Τὴν προηγουμένην, εἰς παρόμοιον δυστύχημα, ἐπισυμβὰν εἰς ἄλλον ὀρυχεῖον, εὗρον τὸν θάνατον ἑπτὰ ἐργάται καὶ δεκαεννέα ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν.

ΙΣΧΥΡΑ ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΙΚΕΛΙΑΝ

ΠΑΝΙΚΟΣ ΕΙΣ ΚΑΤΑΝΗΝ

ΚΑΤΑΝΗ, 23. ('Ιδ. ὑπ.). Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐξῆλθον σήμερον πανικόβλητοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνεπείᾳ ἰσχυρᾶς σεισμικῆς δονήσεως, ἡ ὁποία ἐγένετο αἰσθητὴ περὶ ὥραν 10.30' (τοπικὴν). Δὲν ὑπάρχουν θύματα οὔτε ζημίαι.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ΙΚΑ Πατρῶν κ. Π. Σταθόπουλος ἀπηύθυνεν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ ἱδρύματος, δι' ἧς ἐκφράζει τὰς εὐχάς του καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπιτελούμενον μέγα κοινωνικὸν ἔργον τοῦ ΙΚΑ.

ΤΟ ΘΑΜΜΑ

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΒΡΕΦΟΣ
Πίναξ τοῦ Μουρίλλο
('Από τὸ Μουσεῖον τῆς Φλωρεντίας)

Ἕνα τάμα κι' ἕνα θάμμα!
Καὶ τὰ δυὸ μαζὶ ἀντάμα,
λάμψανε σὰν μιὰ σπιθούλα
ποὖχε μόλις γεννηθῆ, ἱερὴ [πάνω στὴ γῆ!

Καὶ ὁ οὐρανὸς μὲ τ' ἄστρα,
ἄστραψε λὲς κι' ἦταν γλάτρα,
π' ἄνθησε μεσονυχτής, μὲ λου- [λούδια τῆς αὐγῆς.

Ἐβουβάθηκε ἡ πλάση
μέσα στὴν καινούρια βιάση,
ποὖτανε πηγὴ ἁγία,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ τὸ θάμμα μὲ τὸ τάμα,
βάδισαν στὸ ἑξῆς ἀντάμα
κι' ἐφωτίστηκε ἡ χαρά,
ποὺ γεννήθη στὴ σπηλιά.

Κι' ὅπως ἀντηχεῖ ὁ σκοπὸς
τῶν ἀνθρώπων τοῦ παντός,
ἔρχεται ἀπ' τὴν αὐγούλα,
σὰν ψιλή, ψιλὴ βροχούλα.

Ἐξεδίψασε ἡ πλάση!
Κι' ἔτρεξε μὲ μιᾶς νὰ φτάσῃ
ὅ,τι ἔμεινε κρυφὸ
ἀπ' τ' ἀνθρώπου τὸ μυαλό.

Κι' ἔμειν' ἄμωμη ἡ κοφούλα,
ποὺ γεννήθη ἡ ζωούλα,
σὰν ἀστέρι φωτεινό,
πούλαμψε στὸν οὐρανό.

Τῆς ἀγάπης τὸ μυστήριο
δὲν χρειάστηκε πείστήριο,
τὸ παιδάκι τῆς αὐγῆς
τὸ φανέρωσ' ἐπὶ γῆς!

Καὶ ἐσώθηκ' ἡ ἀλήθεια
κι' ὅ,τι ἦταν παραμύθια
καὶ φουρτούνα σκοτεινή,
ἀναρπάστη ἀπ' τὴ γῆ.

Καὶ τ' ἀστέρι ἐκεῖ ἀκόμα
μὲ τὸ φωτεινό του ὄμμα
δίνει Θεῖκὸ παλμὸ
τῆς ἀγάπης ἀσπασμό.

ΕΥΑ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΪΚ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΖΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΜΑΚΡΑΣ ΠΝΟΗΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΥΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 25. — Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ εἰς τὸ μήνυμά του χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπεγράμμισεν ὅτι τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀπαιτοῦν τὴν συνέχισιν τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς τοὺς πτωχοτέρους λαοὺς τοῦ κόσμου.

Ἡ δήλωσις τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου ἀπήχησεν εὐμενῶς ὄχι μόνον εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Κατόπιν τῆς προεδρικῆς αὐτῆς δηλώσεως, ἀναμένεται ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι θὰ ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των, διὰ νὰ πείσουν τὰ λοιπὰ συμμαχικὰ ἔθνη καὶ δὴ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ὅπως συνεργασθοῦν διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑνὸς νέου προγράμματος μακρᾶς πνοῆς.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἐτησίας διασκέψεως τῆς παγκοσμίου Τραπέζης, αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐπέτυχον νὰ ἐγκριθῇ ἡ ἄποψίς των περὶ δημιουργίας Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Ἀναπτύξεως, πρὸς τὸν σκοπὸν βοηθείας διὰ τοὺς ὑποαναπτύκτους λαούς. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ὅμως δὲν περιώρισαν τὰς προσπαθείας των εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Πράγματι ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ντίλλον ἀπηύθυνε νέαν ἔκκλησιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου ταξιδίου του εἰς τὴν Δυτ. Εὐρώπην.

Μεταξὺ τῶν καλῶς πληροφορημένων κύκλων βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Ντίλλον ἀπέσπασεν ἀπὸ πολλὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας ὑπόσχεσιν περὶ ἀναλήψεως σημαντικῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΦΥΕΙΣΑΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΘΕΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 24. Σήμερον τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλοπούλου, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. κ. Ἀβέρωφ καὶ Κ. Τσάτσος, ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Τσάτσος ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν συνταγματικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κύπρου, οἱ ἀφιχθέντες μετ' αὐτοῦ ἐκ Κύπρου ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς καὶ ὁ ἀφιχθεὶς γενικὸς πρόξενος εἰς Λευκωσίαν κ. Φρειδᾶς.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξητάσθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Κύπρον καὶ κυρίως αἱ ἀναφυεῖσαι διαφωνίαι εἰς τὴν συνταγματικὴν ἐπιτροπὴν ἀναφορικῶς μὲ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τῶν Δήμων.

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 24. Ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Θεμελῆς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΣ κ. Καρδαμάκης, ὁ διοικητὴς τῆς Στρατιᾶς καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν Α' καὶ Β' Σωμάτων Στρατοῦ ἀνεχώρησαν ἐκ Θεσ)νίκης καὶ θὰ διέλθουν τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων μεταξὺ τῶν φρουρῶν τῶν συνόρων.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΣΤΕΗΤ ΝΤΗΠΑΡΤΜΕΝΤ

ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΥΦΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΕΡΗΜΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Η ΑΝΑΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΛΥΤΡΩΤΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 24. Τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα ἀνεκινήθη ἐσχάτως εἰς τοὺς διεθνεῖς δημοσιογραφικοὺς κύκλους, χωρὶς μέχρι τῆς στιγμῆς νὰ διαπιστωθῇ πράγματι ἂν προεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος προεκλήθη, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἐξεδήλουν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεών των μετὰ τῆς Ἀλβανίας.

Ἡ Ἑλλὰς τότε ἀντέδρασε μέσῳ τοῦ Συμμαχικοῦ παράγοντος, προβάλλουσα τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις, τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἡ ὁποία ὑφίσταται ἀκόμη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ κυρίως τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τύχην τῆς Βορείου Ἠπείρου, ὡς καὶ τὴν ἐγκληματικὴν προσπάθειαν τῶν Ἀλβανῶν κομμουνιστῶν διὰ τὸν ἀφελληνισμὸν τῆς περιοχῆς.

Τὸ θέμα τότε, ἐλέχθη, ὅτι θὰ ἀχθῇ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὰς ἐνταῦθα συνομιλίας τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Ἀϊζενχάουερ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπὸ ἁρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων διεψεύσθη ἡ σχετικὴ εἴδησις καὶ πράγματι κατὰ τὰς συνομιλίας αὐτὰς ἐγένετο μὲν ἀνασκόπησις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Βαλκανίων, ἀλλὰ ἐντοπισμὸς ἐπὶ τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος δὲν ἐγένετο.

Ἐξ ἄλλου, χθὲς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ ἀναφερόμενος εἰς τὴν δήλωσίν του, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ, ὅτι οἱαδήποτε ἀπόφασις ληφθησομένη καὶ ἀφορῶσα θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἄμεσον ἐνδιαφέρον ἡ Ἑλλάς, ἐρήμην αὐτῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων ἐὰν ἡ δήλωσις αὕτη ἀφεώρα εἰδικώτερον τὸ βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν περιωρίσθη νὰ δηλώσῃ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀναφερομένη εἰς πᾶν ζήτημα.

Ἀρμόδιοι κύκλοι ὁμιλοῦντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἐτόνιζον σχετικῶς ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐν προκειμένῳ εἶνε σαφής. Ἡ ὕφεσις εἰς τὸν Βαλκανικὸν χῶρον δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἐρήμην τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄνευ τῆς ἐπιλύσεως ὅλων τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν ἀτμοσφαίραν ἐντάσεως. Οὔτε βεβαίως εἶνε νοητή, προσέθετον, ὕφεσις διαιωνίσεως τῶν ἐκκρεμοτήτων.

Χαρακτηριστικῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν κύκλων προσετίθετο, ὅτι αἱ δύο γειτονικαὶ κομμουνιστικαὶ χῶραι, Ἀλβανία καὶ Βουλγαρία, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἡ ὁποία ἐρύθμισε μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὰς ὑφισταμένας διαφοράς, οὐδὲν πράττουν διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων καὶ οὐδεμίαν θέλησιν ἐπιδεικνύουν πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν εἰρήνην τῶν Βαλκανίων.

Εἰδικώτερον ἡ Βουλγαρία, προσέθετον, ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀφίνει νὰ διαιωνίζεται ἐν τῷ μέσῳ ἀτερμόνων διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας ἀνέκοψεν ἡ ἑλληνικὴ στάσις, τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπεδικάσθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῆς συνθήκης εἰρήνης.

ΑΘΗΝΑΙ, 24. Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Β. κ. Ζίσκωφ ἐπέρριψε τὴν εὐθύνην τῆς παρατεινομένης ἐκκρεμότητος εἰς τὰς ἑλληνοβουλγαρικὰς σχέσεις, εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἥτις, ὡς εἶπεν, ἀπορρίπτει συστηματικῶς τὰς βουλγαρικὰς προτάσεις περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν διαφορῶν τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ κ. Ζίσκωφ ἀπέδωσε τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν γενικωτέραν πολιτικήν της, «ἥτις προβλέπει, ὡς εἶπεν, εἰς τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἔγκυροι κύκλοι τῶν Ἀθηνῶν, σχολιάζοντες τὴν συνέντευξιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Β. τονίζουν ὅτι ἐξ αὐτῆς οὐδὲν νέον κροκύπτει.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΕΙ

ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
[Μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου]

Ὅλος ὁ κόσμος τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς ἔφερετο ὁλονὲν καὶ περισσότερον εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἐσχάτης ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς αὐτοῦ ἀθλιότητος καὶ καταστροφῆς. Ἡ συναίσθησις τῆς ἀθλιότητος ἐκείνης ἐκ τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν βασικὴ αἰτία, ἦτο κατάδηλος εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ πόθος τῆς ἀπολυτρώσεως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς, ἦτο ζωηρότατος καὶ βαθύς. Αἱ παντοειδεῖς πληροφορίαι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀνευρίσκονται καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ βαθύτατα καὶ τὰ πλέον ἀπώτερα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους χρονικά. Αἱ δὲ περὶ τοῦ θέματος τούτου δοξασίαι τῶν λαῶν τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς, ἦσαν πάντοτε ἀνάλογοι πρὸς τὴν διανοητικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν. Ἡ παρήγορος ἐλπὶς τῆς ἀπ' οὐρανοῦ καὶ μόνον σωτηρίας τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐλεύσεως τοῦ λυτρωτοῦ, αἰσθητοποιεῖτο εἰς τὴν πανανθρώπινον προσδοκίαν τοῦ ἀναμενομένου ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνίστα τὸ κοινὸν σημεῖον τῆς συναντήσεως ὅλων τῶν λαῶν τοῦ τότε κόσμου εἰς τὸ πρωταρχικὸν κεφάλαιον πίστεως αὐτῶν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἡ ἀνθρωπότης τότε ἔκειτο ὡς ἀξιοθρήνητον πτῶμα ἠθικῆς καταστροφῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῶν αἰώνων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος σωτηρίας ἐκ μέρους τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως, γνώσεως ἢ καὶ σοφίας. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου κάλλους αὐτῆς ἶχνη μόνον διεσώζοντο ἐπ' αὐτῆς. Τόσον καταστρεπτικὴ ὑπῆρξε διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδηλωθεῖσα ἠθικὴ ἀνταρσία διὰ τῆς πρωταρχικῆς παραβάσεως τοῦ πρώτου δοθέντος νόμου εἰς αὐτόν. Ἡ εἰσελθοῦσα τότε εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἠθικὴ ἀθλιότης, ἐνεφάσισε τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἠθικὸν κακὸν ὑπὸ τὴν μορφὴν μιᾶς παγκοσμίου ἀθλιότητος ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς. Σκότος ζοφερὸν ἐπεσκίασε τότε τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ ἐπινόησις τῆς πολυθεΐας, ἥτις ἐπικρατήσασα ηὔξησε τοῦ μὲν λαοῦ τὴν δεισιδαιμονίαν, τῶν δὲ σοφῶν τὴν ἀπιστίαν. Τοῦτο βεβαιοῦται οὐ μόνον ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἀποκαλυφθέντων ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης στοιχείων τοῦ κόσμου ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅστις συγκλείων τὸ νόημα τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου, ἀναγράφει εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν του, ὅτι «τὰ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστι καὶ λέγειν» (Ἐφεσ. 5, 12). Μόνον ἡ ἔλευσις τοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἀναμενομένου Παμβασιλέως θὰ ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἐκ τοῦ ἠθικοῦ σκότους καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν ὑπὸ πάντων τότε ἀναμενομένην μεταβολὴν τῶν ἀνθρωπίνων ἠθῶν. Τόσον ἦτο ἐξηπλωμένη ἡ πίστις αὕτη εἰς τὸν τότε γνωστὸν κόσμον ὡς κοινὴ προσδοκία, ὡς κοινὸς εἶχε καταστεῖ εἰς πάντας ὁ ἀναφανεὶς τότε ἀστὴρ τῶν Μάγων, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεπον, οἱ μὲν Ἀνατολικοὶ πρὸς Δυσμάς, οἱ δὲ Δυτικοὶ πρὸς Ἀνατολάς. Τὸ μεσσιακὸν κήρυγμα τῶν Προφητῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὡς ἄγγελμα ὑψίστης καὶ οὐρανίου χαρᾶς δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον, συνέκλειεν ἐντὸς αὐτοῦ πάσας τὰς ἰδέας καὶ ὅλας τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, περὶ μιᾶς παγκοσμίου ἠθικῆς μεταβολῆς ὑπὸ ὡρισμένου προσώπου, προερχομένου ἐξ αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον θὰ ἐδίδετο εἰς τὸν κόσμον τὸ φῶς τῆς Θεογνωσίας, θὰ συνετρίβετο τὸ κράτος τῆς εἰδωλολατρείας καὶ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συναδέλφωσις τῶν λαῶν τῆς γῆς. Ὁ Μεσσίας καὶ μόνον θὰ συνέτριβε τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως, κατὰ τὴν παραστατικὴν εἰκόνα τῆς Ἁγ. Γραφῆς καὶ Αὐτὸς θὰ ἦτο ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου. Ὅστις θὰ μετέστρεφε διὰ τῆς δυνάμεώς του τὸν ροῦν τῆς τότε ἀνθρωπίνης σκέψεως καὶ ζωῆς. Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ δύναμις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὄνομα θὰ ἐκόσμει αἰωνίως τὸ ὄνομά Του. Ἐπίσης παριστάνεται ἐν τῇ Ἁγ. Γραφῇ ὡς «Δένδρον» ἐκβλαστάνον ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, διὰ νὰ σκιάσῃ, ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτοῦ, πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Ὅλαι δὲ αἱ εὐλογίαι τοῦ Μεσσίου θὰ ἔλθωσιν εἰς τὸν κόσμον δι' ἔλεος καὶ μόνον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Ὅστις ἐπεσκέψατο ἡμᾶς διὰ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ του, ὡς «ἀνατολὴ ἐξ ὕψους». Τοῦτο δὲ συνετελέσθη κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον πρὸ 2.000 περίπου ἐτῶν καὶ ὅτε συνεπληρώθη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, τὸ ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας ὁρισθέν. Τότε καὶ καθ' ὃν χρόνον ὁ κόσμος ἀνεζήτει τὸν Λυτρωτήν του, κατέφθασεν ἡ ἀπ' οὐρανοῦ σωτηρία διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδεὶς τῶν ἐπισήμων τοῦ κόσμου ἐκείνου ἠξιώθη νὰ πληροφορηθῇ, οὐδὲ ν' ἀκούσῃ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6ην σελίδα

ΜΕΣΩ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΠΡ